

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

III. Quam grata, acceptaq[ue] sint Deo tria religiosorum vota.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

mentem eius praua aliqua dispositione infectam, quæ à medico spirituali tollenda est, vt vitæ spiritualis periculum euadatur.

Quam grata & accepta sint Deo tria religiosorum vota.

CAPVT III

FILI, quomodo non possunt non esse mihi grata & iucunda religiosorum vota, cum illa edantur in meum honorem & gloriam? qua ratione mihi cara non sint, cum sint media ad consequendam perfectionem, quam tantoperè ab iis exposco, efficacia? O quantum terrenus aliquis Dominus gloriaretur, si famuli sui aliquam ex huiusmodi promissionibus sibi facerent, sine dubio totus exultaret, etiam si certò non constaret, an seriò & ex corde, an ex amore Domini sui, an proprij commodi causa id fecissent. Et ego, cum certissimè sciam religiosos ex toto pectore vota illa edere, & amore mei tantùm obstringere se ad præstanda bona opera & sancta, non exultabo? non declarabo, quantoperè mihi placeant?

TRIA siquidem mihi in votis maiorem in modum placent. Primùm deuotio, qua vota fiunt. Secundò diligentia, qua obser-

uantur. Tertio, gaudium, quo religiosi ob
 edita vota perfunduntur. Deuotio nascitur
 ex consideratione excellentiæ oblationis,
 quæ in votis fit. Nam religiosus Votorum
 trium beneficio se totum mihi offert in ho-
 locaustum, nulla parte sibi retenta. Quod si
 veteris legis sacrificia, quæ erant taurorum,
 & vitulorum tantoperè mihi placebant,
 quantum mihi placebunt isthæc, quæ reli-
 giosi sponte mihi offerunt? Et tanti feci so-
 lam Abrahami voluntatem, cum paratus *Gen. 22.*
 esset sacrificare mihi suum filium Isaac;
 quanti faciendum mihi sacrificiū est, quod
 religiosus facit de seipso, offerendo mihi
 voluntatem, animam, & pariter corpus?
 Diligentia deindè nascitur ex amore quo
 erga me flagrant. Qui amat, non potest ex-
 pectare, aut ex torpore in aliud tempus dif-
 ferre, quod nouit esse pergratum amato.
 nihil autem in religiosa vita, mihi gratius
 est votorum obseruatione. Gaudium verò
 de factis Votis oritur ex eo, quod perpenda-
 tur, quàm grata mihi fuerit hæc oblatio. O
 quàm grauius delinqueret religiosus, si ex
 re optimè facta, mihi que gratissima mole-
 stiam & dolorem caperet. Non minus est
 delictum dolere de bono opere, quàm gau-
 dere de malo,

H ;

Suns

SUNT & alia, quæ hanc oblationem religiosam mihi gratissimam reddunt, & in magna apud me existimatione ponunt, eò nimirum quod ex sincero erga me amore ortum habeat. Primò enim religiosi his tribus votis, quasi tribus clavis voluntariè se affigunt cruci amore mei, non per tres horas aut dies tantum, sed per totam vitam. Nec solùm crucifigunt corpus clavo pauperratis, & sensum clavo castitatis, sed etiam intellectum propriumque iudicium clavo obedientiæ, obsequendo sententiæ Superioris potiùs, quàm suæ illi contrariæ. Latro, qui me confessus est in cruce, in qua breui tempore pependit, vbi verbum vnum in fauorem meum ad socium elocutus est, tanto erga eum amore sum accensus, vt eodem die illum fecerim paradisi hæredem. Cur ergo non pari amore complectar religiosos, qui ratione votorum suorum amore mei tenentur per omnem vitam permanere in cruce? Quomodo mihi non sit gratissima eorum oblatio, qui ad amplificandam meam gloriam omnibus periculis se obiciunt, vt enuncient Euangelium meum non solùm verbo, sed quod plus est, vitæ exemplo?

ALIA causa, cur oblationem religiosi in-

ter

ter res mihi carissimas reputē, est, quia per
 hæc tria prudens volens mihi largitur, quic-
 quid largiri potest. nam in primis cum se to-
 tum per vota dedat meo cultui & seruitio,
 non solum opera mihi impertit, sed etiam i-
 psam operatorem. Nullus certè secularis
 vnquā mihi tantum largitur: agendo enim
 benè, tantum mihi fructus præbet, non ar-
 borem. religiosus verò & fructus & arborē.
 Illud quoque mihi arridet, quod religiosi
 edendo vota sua protestantur se nec ama-
 tuos alium præter me, nec alteri vlli serui-
 tuos præterquam mihi, idq; non ad statum
 tempus, sed in omnem æternitatem. Ad hæc
 religiosi consecrant mihi etiam omne ius
 suum & potestatem aliquid contra votum
 semel emissum faciendi, quod summoperè
 mihi placet. Secularis, exempli causa, qui
 nullo edito Paupertatis voto amore mei o-
 pibus suis renunciat, non dubium est, quin
 benè faciat, tamen reseruat sibi ius earundē
 iterum congerendarū, cum collibuerit. At
 religiosus facto Paupertatis voto, non solū
 opibus, sed etiam potestati accumulandarū
 de cetero opū, omniq; proprietati renūciat.

TERTIVM quod in votiua obligatione
 mihi placet, est hoc, quod religiosi per illam
 non solum donent totum, sed etiā optimo

H & per-

& perfectissimo modo donent, hoc est, ut tale imperium & ius obtineam in ipsos, ut possim eorum opera uti, quacunque in re, quando, vbi, & quantum voluero. Et hinc est, quod religiosus, non debeat seipso uti, tanquam re sua, sed tanquam mea, & mihi consecrata. Nec debet uti suo iudicio vbi, & quomodo libet, sed ad arbitrium meum, quia ego sum Dominus ipse, & non ipse. Quare scias religiose fili, graue sacrilegium commissurum, qui aut mihi eripere quod per vota iam ante mihi fuisset consecratum & traditum, aut pro suo arbitrio illud vsurpare vellet. Quantò minus habes, & minus facis pro arbitrio tuo, tanto minus aberrabis, & minus apud Deum rationem es redditurus.

QUARTA & postrema causa, cur religiosorum vota maximè probem, est, quia, cum mundus, uti animarum defraudator, mihi sit exosus, vehementer gaudeo, si eius imposturæ & vanitates detegantur. Cum ergò vota religiosorum è diametro pugnet cum mundo; eorum enim vi, opes omnes, voluptates, honores, aliæque seculi vanitates respuuntur, non possunt non esse mihi gratissima & acceptissima. Cæterùm attende fili, hunc mundi contemptum, non esse

tantum declarandum specie externa, vel verbis tantum, sed factis & operibus, & idcirco non satis est vota edidisse, sed necessario oportet re ipsa ea obseruare. Denunciare se contrarium inimico bonum est, sed vincere eundem melius. Dum religiosus facit vota denunciat se mundo contrarium, sed quando præstat promissionem in votis factam, vincit mundum.

Quam conueniens sit, vt religiosi se obstringant Deo tribus votis.

CAPVT IV.

FILI, admodum conueniens est, religiosum instructum esse trium virtutum armis, quæ per vota promisit, nempe paupertate, castitate & obedientia. Quando miles studet imitari suum Ducem, iisdemq; cum eo se armis communire, vt fortiter pro Ducis arbitrio manum cum hoste conferat, laude & remuneratione dignus est. Ego sum vniuersæ militiæ religiosæ dux & Imperator, qui his tribus virtutibus armatur antecessi, omnibusq; mei imitatoribus modum conflagendi demonstraui. His armis vici inimicos & triumphum de victis egi. Quocirca conuenit, religiosos, qui sub meo ve-

H 5

xillo